

konkurrence ud af kraft, og at dette skulle være en af begrundelserne for hans drastiske skridt. Men hvis ministeren har en sådan mistanke om en mestergris, hvorfor beder ministeren så ikke Konkurrencerådet om at se på sagen, så vi kan få et sagligt grundlag for at få mistanken af- eller bekræftet? Vi har jo Konkurrencerådet til det samme, og det er helt urimeligt, at en minister sætter sig selv til dommer i en sådan situation. Resultatet er blevet en urimelig kollektiv afstraffelse af en hel branche, og Det Konservative Folkeparti vender sig stærkt imod, at vi på denne måde ensidigt forærer danske arbejdspladser væk.

Jeg vil vende tilbage til det brev, jeg fik. Jeg mener, at når en minister på et tidligt tidspunkt skriver til alverden, at der er for få rådgiverfirmaer til Danida, og at de mangler international erfaring og ikke er konkurrencedygtige, er det fuldstændig urimelig chikane at give danske virksomheder et sådant statsstempel ude i den store verden.

Margrete Auken (SF):

Det har været interessant at sidde og lytte til debatten, fordi det indimellem kan være svært at finde ud af, hvad det egentlig er, der foregår.

Da jeg hørte hr. Kai Dige Bach, kom jeg til at tænke på det sted, hvor Adam Smith fortæller, hvordan det går i den frie handelsverden, og siger: Jamen når to købmænd er sammen, om det så bare er ved et fødselsdagsselskab, laver de anslag mod markedet. Og det er den samme mistanke, man har kunnet få i denne sag, nemlig at der er blevet lavet anslag mod markedet.

Jeg synes i og for sig ikke, at det, der blev offentliggjort i Weekendavisen i fredags, bare er en tilfældig avisartikel. Jeg tror heller ikke, det bliver særlig svært for ministeren eller for den sags skyld for hr. Kai Dige Bach at fremskaffe papirerne. De er åbenbart fremkommet ved almindelig aktindsigt, og så kan vi vel se, hvordan det ser ud, og at man må have det skidt med noget af det.

I den tid, hvor vi har haft diskussionen, har i hvert fald jeg selv været meget lyttende, for jeg vil da medgive forslagsstillerne, at det rent umiddelbart virker lidt Ebberød Bank-agtigt, at man gør det på den måde. I bistandsmiljøet er der jo mange steder et glimrende samarbejde med de firmaer – det ved jeg godt – men der er ingen NGO'er, der har været kritisk over for ministeren i denne sag, og det synes jeg altså skal med. Det skyldes nemlig, at de føler, at

prisskruen simpelt hen kører fuldstændig tilfældigt.

Et af de eksempler, vi har spurgt ministeren om, er der, hvor man bare beregner fast overhead i forhold til lønningerne. Det medfører, at man ikke ansætter lokal ekspertise, men har sin egen med, fordi de eksperter får meget højere løn. Dermed får man flere penge ud af det, og så vil det medføre adskillige andre morsomme historier. Men den slags ting kan vi selvfølgelig ikke have. Vi kan ikke have, at prisen bare bliver skruet op, og vi kan ikke have, at markedet er så monopoliseret.

Det, som generer mig meget i de danske firmaers opførsel, er, at de ikke går ind og viser, at de er de bedste. Jeg mener, det vil være godt, hvis de kan vise, at de er de bedste og kan klare opgaverne, og det har de jo også lejlighed til. Jeg vil egentlig godt spørge ministeren, hvor mange af de firmaer der er med i det, og hvor meget vi allerede ved. Der er en masse firmaer ude i denne periode, men hvor meget ved vi om, hvor mange af de danske firmaer, der er med?

Jeg går ud fra, at der ikke kommer nogen fornærmede reaktioner, men at man er interesseret i at vise både Danida og Folketinget, at man er de bedste og godt kan klare sagerne. Og hvis det er sådan, at de ikke har fået en fair behandling i sagsforløbet, tror jeg, de er dygtige nok til at kunne vise os, at de ikke har fået en fair behandling. Jeg erindrer, at da de var i deputation hos os og nævnte, at en af de tre første opgaver var gået til Norge, fik jeg ikke ved den lejlighed spurgt, hvordan det kunne hænge sammen, hvis man ser på skatteforhold og sådan noget. Det er i hvert fald ikke nogen undskyldning, at det er Norge, der har fået opgaven.

Det korte og det lange er, at vi nok synes, det er voveligt at sende så mange ud. Det er klart, at det også kan blive lidt af en chicken-leg, hvor man spørger, hvem der først tør dreje af. I det lange løb er det jo ikke holdbart, når det kun er Danmark, der sender ting ud i internationalt udbud, det er hverken jeg eller nogen andre herinde uenige i. Men på den anden side ville det altså være godt, at de firmaer i stedet for at spille tapre og sige, at nu skal de nok vise, hvem der er de stærkeste, overbeviste os alle sammen om, at de ikke bare var danske, men også var de bedste, og at vi skulle arbejde meget mere for, at der kom internationale licitationer, fordi de danske firmaer ville vinde flere af dem, fordi de kunne byde bedre end de andre. Det ville jeg synes var godt, og jeg håber, ministeren kan svare på, hvor mange der er med.